

D O M

afsagt den 5. juli 2012 af Vestre Landsrets 1. afdeling (dommerne Kristian Petersen, Hans-Jørgen Nymark Beck og Mette Vinding (kst.)) i ankesag

V.L. B–

Resort A/S

mod

O)

Retten i Randers har den 11. juli 2011 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. BS).

Påstande

For landsretten har appellanten, i Resort A/S, påstået frifindelse, subsidiært at Resort A/S alene skal anerkende at være ansvarlig for halvdelen af den personskade, O pådrog sig i forbindelse med benyttelse af vandrutsjebanen i Resort A/S den 16. september 2009.

Indstævnte, O, har påstået Resort A/S dømt til at anerkende det fulde erstatningsansvar for de personskader, han pådrog sig i forbindelse med benyttelse af vandrutsjebanen, subsidiært stadfæstelse af byrettens dom.

ikke, at han lagde mærke til, at der var en kæde neden for trappen, men han er helt sikker på, at han ikke fjernede kæden. De havde ikke været henne ved modtagebassinet, inden han gik op i rutsjebanen. Han har hidtil været optimistisk med hensyn til genoptræningen, men efter den seneste operation er vurderingen, at det aldrig bliver helt godt med fødderne.

L har supplerende forklaret, at hun godt vidste, at der gik 30 sekunder, fra rutsjebanen blev tændt, til modtagebassinet var fyldt. Der går få sekunder, fra rutsjebanen tændes, til vandet begynder at løbe. Det tager i alt ca. 10-15 sekunder at åbne programmet på pc'en til vandrutsjebanen og klikke på startknappen i programmet. Lyssignalet lyser rødt, når rutsjebanen tændes. Lyssignalet kan tydeligt ses på platformen ved rutsjebanens start, også selvom man sidder ned. Rutinen med, at det er personalet, der tager kæden af, er for at signalere over for gæsterne, at det er personalet, der betjener rutsjebanen. Hun ville ikke bede gæster om selv at tage kæden af, hvis der var børn til stede. Den pågældende dag anså hun det for at være helt uproblematisk, at J selv fjernede kæden, da der var tale om voksne mennesker. Hun havde givetvis allerede tændt for vandrutsjebanen, da hun spurgte J, om de selv ville tage kæden af.

Hun åbnede for lugen, da J bankede på ruden. Hun drejede sig over mod pc'en og tændte med det samme for vandrutsjebanen. J befandt sig hele tiden ved lugen. J spurgte "må han ikke køre", hvortil hun svarede "Nej" eller "Nej da". J forlod på intet tidspunkt lugen, mens hun var i dialog med ham. Han spurgte 2-3 gange, om O måtte køre. Hun gav ikke lov til, at O nåtte køre. Hun er helt sikker på, at J ikke gik frem og tilbage for at tale med O. J vendte sig om mod rutsjebanen, måske et par gange. K kom hen til hende, efter at hun havde tændt for vandrutsjebanen, og mens hun var i dialog med J. Det gik meget hurtigt, så hun tror ikke, at hun overvejede at gøre andet, da hun fik at vide, at O allerede sad oppe i rutsjebanen. Hun havde da tændt for rutsjebanen og kunne ikke stoppe for vandet igen. Det var vigtigt, at han ikke kørte, og derfor sagde hun til J, at han ikke måtte. Hun har tænkt meget over forløbet siden, og hun føler ikke, at hun kunne have afværget episoden. Hun overvejede ikke at overlade til K at tænde for vandrutsjebanen. Hun havde tændt for den mange gange før. Bortset fra nærværende sag har de ikke haft problemer med, at gæster selv har taget kæden af eller kørt, selvom lyssignalet viste rødt. Hvis en person sidder ned på platformen ved rutsjebanens start, vil personen ikke kunne se lugen, hvor hun og K stod og talte med J

I har forklaret, at hun den 16. september 2009 var gæst i badelandet. Hun var i det store bassin, da de to unge mænd ankom. De virkede glade. Den ene af de to unge mænd gik op i vandrutsjebanen, og kort tid efter hørte hun et skrig. Hun befandt sig da ca. midt i det store bassin. Den anden af de unge mænd kom løbende til. Han havde måske på et tidspunkt været i det store bassin, men da ulykken skete, var han vist i området mellem lugen og boblebadet. Hun kommer tit i badelandet, og hun har ikke bemærket en kæde foran trappen til vandrutsjebanen. Der var intet personale inde i badelandet. Hun var medlem af Dansk Fitness og kunne som medlem benytte badelandet.

R har supplerende forklaret, at han, da han sad i boblebadet, sad med front mod det store bassin og vandrutsjebanen. Han mener, at der var en anden gæst i det store bassin. De to unge mænd, der kom, var i godt humør. Han så ikke, hvor de gik hen. Han er sikker på, at kæden var for trappen til vandrutschebanen. Han mener, at han så en af de to unge mænd gå op ad den sidste del af trappen op til rutsjebanen. Han så, at den anden af de to unge mænd henne ved lugen vinkede til personalet. Han så ikke, om lugen blev åbnet. Personen ved vandrutsjebanen stod op, mens den anden råbte op til ham. Hvis personen på rutsjebanen havde siddet ned, ville vidnet ikke have kunnet se ham. Som han husker det, gik den anden af de unge mænd lidt frem og tilbage, mens han forsøgte at komme i kontakt med personalet bag lugen. Rutsjebanen var ikke tændt, da personen benyttede den. Som medlem af badeklubben betaler man et beløb, for hver gang badelandet benyttes.

K har supplerende forklaret, at han dagligt havde ansvaret for vandlandet. Det var sædvanligt, at vandrutsjebanen blev startet op flere gange dagligt, og han var fortrolig med proceduren. Selve fremgangsmåden, hvor vandrutsjebanen startes op via pc'en, tager normalt 10-15 sekunder. Det tager herefter 30 sekunder, før modtagebassinet er fyldt. Man kan godt overlade til gæsterne selv at tage kæden af, men det afhænger af situationen, herunder hvor mange gæster der er. Han anser det for forsvarligt, hvis der som i nærværende sag kun var fire voksne badegæster. Han gik ind til L straks han hørte hende tale med gæsten. L stod allerede ved pc'en, da han kom ind til hende. Han ved ikke, om hun da allerede havde trykket på startknappen, men hun slap tastaturet få sekunder efter. Han var ikke klar over, at O var oppe i vandrutsjebanen. Han kunne ikke se, at der sad nogen i vandrutsjebanen. J stod hele tiden ved lugen, mens vidnet var der. Vidnet stod ved siden af L i 30-35 sekunder, inden ulykken skete. J gik højst et skridt tilbage fra lugen. Vidnet overhørte kun den del af samtalen, hvor J spurgte, om de måtte køre, og hvortil L svarede nej. Efter hans vurdering kunne L ikke have gjort mere for at af-

værge ulykken. Hun havde jo sagt, at de ikke måtte køre, og hun kunne ikke forhindre, at vandet løb i rutsjebanen. Når han havde vagten, var han løbende inde i badelandet. Han har ikke oplevet svigt i proceduren med at sætte kæden på, når rutsjebanen slukkes. Kæden sættes på, inden rutsjebanen slukkes. Det er bademesteren, der har besluttet, at det er personalet, der skal tage kæden af, når rutsjebanen tændes.

P har forklaret, at han har været bademester i badelandet hos appallanten siden 18. januar 2008. Han ansøgte politiet om dispensation for kravet om livredder, når badelandet kun er åben for gæster, der benytter områdets boliger, enten som ejer eller lejer. De har også efterfølgende fået dispensation for kravet om livreddere, når badelandet benyttes af medlemmer af appallantens badeklub. Kæden blev sat op mest af praktiske årsager og ikke så meget sikkerhedsmæssige årsager. Det skyldes blandt andet, at badelandet også benyttes af skoleklasser for elever med særlige behov, og der kan derfor være behov for at lukke for vandrutsjebanen i den forbindelse. Instruksen om, at det er personalet, der tager kæden af, er også af hensyn til sikkerheden. Der er ikke noget i vejen for, at det overlades til gæsten selv at tage kæden af. Det afhænger af situationen, heriblandt antallet af gæster. Det vil tage ca. et minut for en gæst at gå fra lugen og op i vandrutsjebanen. Anlægget er indstillet, så modtagebassinet fyldes på ca. 25 sekunder. Kæden tages af, når bassinet er fyldt. Man kan se bassinet fra stedet, hvor kæden hænger, hvis man træder op på trappens første trin. Modtagebassinet er fyldt nogle sekunder før, det grønne lys tænder.

J har supplerende forklaret, at man skulle gå 5-6 skridt væk fra lugen for at kunne se op til vandrutsjebanen. Han befandt sig endnu i det store bassin, da O gik op i vandrutsjebanen og råbte, at den ikke var tændt. Han gik to gange væk fra lugen for at tale med O Medarbejderen, som han talte med, I , kunne stadig se ham, mens han talte med O og han vil tro, at hun også kunne høre, hvad han sagde. Han mener, at O stod op, da han talte til ham. Han mener, at han sagde til O , ”du må godt køre, når der kommer vand”, men han sagde ikke bare ”kør”. Der forløb op mod to minutter, fra han først talte til L , til ulykken skete. Han ved ikke, om han umiddelbart efter ulykken har givet udtryk for, at han var skyld i ulykken. Han er i dag ansat som golfmanager ved Golf A/S, der er et selskab under Resort A/S.

Procedure

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i

overensstemmelse hermed.

Landsrettens begrundelse og resultat

På baggrund af de forklaringer, der er afgivet af vidnerne L, K₁ og P₁, lægger landsretten vedrørende proceduren om opstart af vandrutsjebanen til grund, at personalet hos 'Resort A/S' badeland ifølge en intern instruks var instrueret i at afspærre trappen til rutsjebanen med den monterede kæde og skilt med teksten "Lukket", når rutsjebanen ikke var i drift, og at kæden tilsvarende skulle fjernes af personalet, når rutsjebanen tændtes. Videre lægges efter disse forklaringer samt foreviste fotos til grund, at der i løbet af 30 sekunder, fra vandrutsjebanen tændes fra pc'en, løber den foreskrevne mængde vand til modtagebassinet, at lyssignalet, der er monteret ved vandrutsjebanens start, lyser rødt ligeledes i 30 sekunder, fra rutsjebanen tændes, og at lyssignalet er synligt for badegæster, der befinder sig på platformen ved rutsjebanens start, uanset om badegæsten står op eller sidder ned.

Den omstændighed, at det var muligt for badegæster selv at afmontere kæden for trappen til vandrutsjebanen, kan ikke i sig selv begrunde erstatningsansvar for 'Resort A/S' for den indtrådte skade, og det er ikke ved de afgivne forklaringer godtgjort, at kæden ikke var monteret i overensstemmelse med den interne instruks, da O₁ ønskede at benytte vandruchebanen.

Vedrørende selve hændelsesforløbet umiddelbart forinden O₁'s tilskadekomst lægger landsretten i overensstemmelse med L₁'s forklaring til grund, at hun ikke vidste, at O₁ allerede befandt sig på platformen ved rutsjebanens start, da hun startede vandrutsjebanen. Om den ordveksling, som fandt sted mellem L₁ og J₁, lægger landsretten i overensstemmelse med L₁'s og K₁'s forklaringer – der stemmer overens med den skadesrapport, L₁ udfyldte den 16. september 2009 – til grund, at L₁ svarede nej, da J₁ spurgte, om O₁ måtte køre.

Efter det ovenfor anførte om vandrutsjebanens indretning med lyssignal og proceduren med hensyn til montering af kæde for trappen kan det ikke anses for ansvarspådragende, at L₁ – der fra sin placering ikke kunne se, om der allerede befandt sig

personer på platformen ved vandrutsjebanens start – ikke forinden opstart af vandrutsjebanen sikrede sig, at der ikke allerede befandt sig badegæster i rutsjebanen, eller at personalet ikke var instrueret i at sikre sig herimod.

Den omstændighed, at der ikke var livredder eller andet opsynspersonale til stede ved bassinet, kan henset til den meddelte dispensation i relation til husejere og indlejede gæster heller ikke begrunde, at Resort A/S anses erstatningsansvarlig for den indtrufne skade.

På denne baggrund – og da det, der i øvrigt er anført af O , ikke kan begrunde, at Resort A/S anses erstatningsansvarlig – tager landsretten Resort A/S' frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens udfald sammenholdt med parternes påstande skal O. betale sagsomkostninger for begge retter til Resort A/S med i alt 70.077,38 kr. Beløbet omfatter 5.100 kr. til retsafgift i landsretten, 60.000 kr. til udgifter til advokatbistand for begge retter og 4.977,38 kr. til vidnegodtgørelse for begge retter.

Beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er uden moms, da Resort A/S er momsregistreret. Landsretten har ved fastsættelsen af beløbet lagt vægt på sagens økonomiske værdi og dens omfang.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Resort A/S frifindes.

O. skal betale sagens omkostninger for begge retter med i alt 70.077,38 kr.

Sagsomkostningerne, der forrentes efter rentelovens § 8 a, skal betales inden 14 dage.

Kristian Petersen

Hans-Jørgen Nymark Beck

Mette Vinding
(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 5. juli 2012

Tine Jensen

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 11. juli 2011 i sag nr. BS

O

mod

Resort A/S

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører erstatning i anledning af et uheld ved en vandrutsjebane hos sagsøgte.

Sagsøgerens påstand er, at sagsøgte, Resort A/S, skal anerkende at være erstatningsansvarlig for de personskader, som sagsøgeren, Oj, pådrog sig i forbindelse med benyttelse af en vandrutsjebane i Resort den 16. september 2009.

Sagsøgtes påstand er frifindelse, subsidiært nedsættelse af ansvaret til det halve.

Oplysningerne i sagen

Sagsøgeren deltog medio september 2009 i en golfturnering, der fandt sted på Resort.

I forbindelse hermed besøgte sagsøgeren det til stedet hørende subtropiske badeland, hvor der blandt andet er en vandrutsjebane.

Ved ankomsten var rutsjebanen slukket. På anmodning fra sagsøgeren og dennes kammerat, der var med i badelandet, blev rutsjebanen tændt. I forbindelse med brug af rutsjebanen kom sagsøgeren til skade, idet vandstanden i modtagebassinet ikke var tilstrækkelig på det tidspunkt, hvor sagsøgeren ramte bassinet.

Retten har besigtiget vandrutsjebanen og de tilhørende lokaler.

Parterne er enige om, at den anvendte rutsjebane på ulykkestidspunktet var lovlig indrettet og uden fejl eller mangler.

Af sagsøgtes tilladelse til drift af badelandet fremgår, at den er meddelt bl.a.

på betingelse af, at de sikkerhedsmæssige forhold ved adgangsvejene til vandrutsjebanerne er sikre og forsvarlige, samt at vejledning fra Rådet for Større Badesikkerhed ved offentlige badeanlæg følges. Ved e-mail af 14. oktober 2008 fik sagsøgte tilladelse til, at badelandet kunne holdes åben uden livredder ved bassinet i perioder, hvor der ikke er adgang for offentlige gæster, men kun adgang for husejere og indlejede gæster.

Af vejledning fra Rådet for Større Badesikkerhed ved offentlige badeanlæg fremgår bl.a.:

"...

Der skal altid være kvalificeret opsynspersonale til stede, når badeanlægget er åbent for gæster. Antallet af opsynspersonale fastsættes med hensyn til

- a. Vandareal og - dybder
- b. Antal badegæster
- c. Anlæggets overskuelighed
- d. Omfanget af vandaktiviteter (rutsche-baner, vipper, bølgemaskiner m.v.)

...

Ordensregler bør indeholde:

...

Sikkerhedsmæssige regler

indeholder lokalt afpassede regler med henblik på at minimere uheldsrisikoen. Hvis der på anlægget er udspringsanlæg, vandrutsjebaner, bølgemaskiner eller andre specielle indretninger, udarbejdes der sikkerhedsmæssige regler for benyttelsen af disse. Det gælder såvel driftsmæssige forskrifter til personalet som brugerregler for gæsterne."

Forklaringer

Q : har forklaret, at han i september 2009 var på tourskole på Resort. Han var professionel golfspiller på det tidspunkt, og turneringen var gået godt indtil den pågældende dag. Han og hans caddie, J , havde lejet et hus på resortet, og fik i den forbindelse kort til wellness centret. Efter turneringens 2. dag blev de enige om, at de ville en tur i wellnesscentret. Da de kom der over, var det lukket, og de gik derfor i stedet i vandlandet. Der var 2-3 andre i bassinerne, da de kom. Da de kom ind, hoppede de i det store bassin. Han havde ikke været på stedet før, og havde ikke prøvet rutschebanen før. Han gik op af bassinet og op til vandrutschebanen. Der var ikke nogen kæde for trappen. Da han kom op, kunne han se, at den ikke kørte. Han satte sig, fordi han troede, at den eventuelt kørte på sensorer. Da den ikke gik i gang, råbte han til J for at få den tændt. J gik hen til is-lugen. Der gik noget tid, uden der skete noget, og han spurgte derfor J , om den var tændt. J gik tilbage til is-lugen et kort øjeblik. Da han kom tilbage, sagde han, at den var tændt og vandet ville komme om lidt. I det samme begyndte vandet at løbe. Han ventede et kort øjeblik på, at vandet løb gennem røret. Derefter kørte han ned. For neden fortsatte han hen for enden, hvor hans ben brækkede mod endekanten. Han lagde ikke mærke til noget lyssignal, da han sad oppe ved starten af rutschebanen. Han så, at det var slukket, da han kom op.

Efter uheldet hentede J hjælp. Damen fra det ene bassin kom hen til ham. L kom ud til ham og sagde noget i retning af "jeg sagde, du ikke måtte køre". Efter ca. 20 min. kom ambulancen. Der var ikke personale i svømmehallen, før efter ulykken var sket. Inden ulykken så han ikke nogen mandlige medarbejdere.

Han har prøvet at køre i vandrutsjebane før og ved også, at der er et lyssignal der indikerer, at man først må køre, når den lyser grøn. Da rutschebanen blev tændt, sad han allerede ned. Han så ikke signalet blive tændt. Han sad der måske ialt 1 minut, inden han kørte ned. Han kunne se J når han talte med ham. J gik frem og tilbage mellem is-lugen og rutschebanen. Første gang han bad Jonas få tændt rutschebanen, var J i bassinet. J råbte ikke på noget tidspunkt, at nu kunne han køre.

J har forklaret, at han var på Resort for at gå caddie for O under touren. Han arbejder til daglig på et resort som ansvarlig for golfdriften og konferencedelen. Efter dagens runde den 16. september 2009 havde han og O talt om at gå i spa-faciliteterne. Spa og wellness delen var lukket, men de havde mulighed for at benytte badefaciliteterne. De klædte om og gik op og hoppede i bassinet. O gik op af bassinet og op til rutschebanen. O råbte ned til ham, at den ikke var tændt. Der var en kæde ved trappen op til rutsjebanen, men den hang ned langs siden af trappegelænderet. Det gjorde den allerede, da de kom ind.

Han gik hen til is-lugen og bankede på. L kom og åbnede. Han bad om at få åbnet vandrutschebanen. Det ville hun gerne. Han gik et par skridt ud i rummet og råbte op til O at de godt måtte bruge den, og at han kunne køre. O råbte tilbage, at der ikke var vand i den. Han gik derfor hen til L igen. Hun gik lidt frem og tilbage og sagde derefter, at de kunne køre, når der kom vand. Han gik hen mod O og råbte, at han kunne køre, når der kom vand. Han gik hen til modtagebassinet for at se O komme ned. Da O kom ned var der imidlertid ikke nok vand i modtagebassinet, og O madrede sine ben ind i enden. Han gik straks hen til is-lugen igen, og bad dem ringe efter en ambulance.

På et tidspunkt råbte han til O "der er tændt for vandrutschebanen og du kan få lov at køre, når der kommer vand". L informerede ham ikke på noget tidspunkt om nogle tekniske detaljer om, hvordan det fungerede. Første gang han så manden, der kom med håndklæder til O, var, da han kom med håndklæder. Da han selv kom hen til is-lugen og bad om en ambulance, var det ikke hans indtryk, at L selv havde opdaget, at der var sket en ulykke. Det første L sagde var noget i retning af "for helvede, jeg havde jo ikke givet jer lov til at køre".

Stemningen havde været glad og frisk, men ikke kåd. Da han talte med O på rutschebanen, stod O op første gang men sad senere ned.

L har forklaret, at hun startede hos i december 2008. Hun er uddannet fysioterapeut. Hun var daglig leder for wellness centret herunder vandlandet. K var i september 2009 ansat i cafeen og arbejdede desuden som livredder. Det er bademesteren, der er teknisk ansvarlig for vandrutschebanen. Kæden kom på i sommeren 2008. Den kom på på foranledning af bademesteren. Vandrutschebanen er kun tændt ind imellem af sparehensyn og fordi den larmer. Når den er slukket, skal kæden sættes på af den ansvarlige i cafeen. Kæden sidder på en krog uden lås. Det havde ikke før givet anledning til problemer. Fra man trykker på start, går der 30 sek. til modtagebassinet er fyldt. Der kan gå 30 sek. inden man er inde i selve programmet, hvorfra rutschebanen tændes. Det trafiklys, der vises på computerskærmen, svarer til signalet oppe på banen. "Trafiklysknapperne" er ikke noget de rører ved. Indstillingen heraf er noget, bademesteren står for. Man kan tydeligt se signalet, hvis man står oppe på startreposen.

Den 16. september 2009 kom O og J ca. 15 min. før ulykken. Da de kom, stod hun foran computeren. K var i cafeen, R var i køkkenet. Bademesteren er der typisk ikke efter kl. 16.00. Da O og J kom, var de glade og friske. Hun husker ikke, om de spurgte til wellness centret. De fik udleveret nøgle til omklædningsrummet og håndklæder. Der var to gæster og et barn i vandlandet.

J bankede på ruden, hvor hun stod og spurgte, om de måtte benytte vandrutschebanen. Hun svarede "jo, er den ikke tændt?". Hun sagde, hun så ville tænde den. J blev stående ved lugen imens. Hun spurgte, om de selv ville tage kæden af. J svarede, at O allerede stod deroppe. J spurgte, "Må han ikke køre" Hun svarede, at det måtte han ikke. Hun svarede noget i retning af "Nej da". På det tidspunkt var hun i gang med at tænde den. J spurgte igen lidt utålmodigt, selvom hun havde sagt nej. Inden hun nåede at svare, vinkede J op mod O. Han sagde samtidig "Kør". I mellemtiden var K kommet og havde sagt "der skal gå et minut". Da stod J stadig ved lugen. Det var før J råbte "kør". Hun hørte et brag og råbte noget i retning af "for fanden, jeg sagde han ikke måtte køre". Hun kunne se J i hele den periode, samtalen mellem hende og J fandt sted.

Efter ulykken kom K først hen til O. Mens de stod over ved O, sagde J, at han var ked af det, og at det var hans skyld. Hun husker ikke, at hun talte med O om, hvorvidt lyset havde været tændt eller kæden havde været for. De talte sammen, men hun husker ikke om hvad. Hun forsøgte at få hans opmærksomhed væk fra det, der var sket med hans ben.

Efter ulykken ønskede bademesteren at højne sikkerheden. Der er derfor i dag sat en bom med lås op foran trappen.

Når vandrutschebanen er slukket, er signalet i tårnet slukket. Hun vidste ikke, at der skulle gå et stykke tid, inden modtagebassinet var fyldt, men hun vidste, at modtagebassinet skulle være fyldt, og at signalet skulle lyse grønt. Hun var fuldt ud bekendt med procedurene og er den, der har lært de fleste af de andre op i procedurene. Proceduren når man tænder vandrutschebanen er, at man først tænder for banen, hvorefter man fjerner kæden. Kæden skal fjernes af den, der har vagten eller den, som har samtalen med gæsten. Det er den ansatte, der skal fjerne kæden. Hun husker ikke, om hun så kæden være på den pågældende dag.

Hun ved ikke, om vandrutschebanen havde været i brug i løbet af dagen, men det vil være usandsynligt, hvis den ikke havde været det. Rutinen med at sætte kæden på bliver overholdt. De har ikke oplevet svigt i den rutine. Hun har ikke oplevet gæster, der selv tog kæden af.

Hun er ikke uddannet livredder. Dem, der er på arbejde i huset, må tænde for vandrutschebanen.

K har forklaret, at han blev ansat hos i august/september 2008, hvor han startede som livredder. Han var på arbejde den 16. september 2008 og mødte ind ved 15-16 tiden. Han havde ansvaret for cafeen på det tidspunkt. Den, der har ansvaret for cafeen, har også ansvaret for vandlandet. Når han møder ind har han en fast rutine med at kikke ud i badelandet for at se, hvor mange gæster der er, om der er musik på, om der er små børn og lignende. Han har ikke haft fokus på, om kæden ved rutschebanen er på, men underbevidst tjekker han det. Han har aldrig været ude for, at en af de ansatte har glemt at sætte kæden på, eller at en gæst selv har taget den af. Han kan ikke huske, om han den pågældende dag konkret så, at kæden var på, men han tror, han ville have lagt mærke til det, hvis den havde været af.

Han stod i køkkenet da O og J kom. Han hørte dem, da de kom. På et tidspunkt hørte han L ale med en gæst. Han gik derfor ud i serviceområdet, fordi det var hans ansvar at tage sig af gæsterne. L kom ham i forkøbet. L stod ved computeren, og han gik hen og stillede sig ved siden af L på den modsatte side af lugen. L var i gang med at gå ind i vandsystemet for at tænde rutschebanen. L talte med gæsten, J, om, hvorvidt de måtte bruge rutschebanen. Han kom ind midt i samtalen. L sagde, at de ikke måtte køre i den. J spurgte igen, om de måtte køre. L sagde igen nej. Han sagde til L, at hun skulle give den et minut, når hun havde tændt den. Han sagde det til L ikke til J. Han gjorde det instinktivt, fordi det var som om, J ikke helt havde forstået budskabet. J blev stående i området under samtalen. Han vil tro, at J kunne se O mens han stod og talte med L. Han lagde mærke til, at J talte bagud, men ikke hvor O var. Han sagde ikke noget direkte til J. Man kan ikke se den person, der er på rutschebanen, hvis vedkom-

mende sidder ned. Kort tid efter, 5-15 sekunder, hørte han et bump. Han gik ind i badelandet og hen til O hvor han hurtigt kunne se, at der var sket et uheld. Han gik ud til L og sagde, at hun skulle ringe efter en ambulance. Han husker ikke, hvor J var på det tidspunkt. Han hørte ikke nogen snakke om kæden, mens han stod ved siden af L.

Mens de ventede på ambulancen, havde han ikke nogen kommunikation med andre end L. Han lagde mærke til, at J havde det dårligt med situationen, og J sagde til O at han var ked af det. Han bed ikke mærke i, hvad L sagde til O mens de ventede på ambulancen.

Da han gik ind til vandruschebanen, hørte han L sige noget i retning af "for helvede, jeg sagde i ikke skulle køre". Om hun sagde det ud i luften eller rettet mod en, husker han ikke.

R har forklaret, at han den 16. september 2009 var gæst i badelandet sammen med sin søn. De kommer der en gang om ugen. De kom ved 17.00 tiden. Da ulykken skete, havde de været der omkring 3 kvarter. Rutschebanen var ikke tændt, da han kom. Kæden var for trappen, da han kom. Der kom to gæster, som hyggede sig. De var højrestede og skulle bade. En af dem, J, tog fat i personalet for at få tændt for vandruschebanen. Der kom ikke nogen, og så sagde J til O "kør". Han så ikke O tage kæde af. Der gik 3-4 minutter fra J gik op til lugen, og indtil ulykken skete. J kom slet ikke i kontakt med personalet, og rutschebanen blev ikke tændt på noget tidspunkt. Da O gik op i rutschebanen, var han selv i boblebassinet med sin søn. Der var ikke andre i boblebassinet. Der var en dame, men hun var så vidt han husker i det store bassin. Han så kun J stå og vinke ude i badeområdet. Han vinkede først ind mod lugen og senere inde i badeområdet. Han husker ikke, at O sagde noget til J, men J sagde "bare kør" til C. Så vidt han husker, stod O op. Han ville ikke kunne se ham, hvis han sad ned.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har gjort gældende, at der er tale om en farlig forlystelse. Det følger derfor af retspraksis, at ansvaret er skærpet og nærmer sig et objektivt ansvar. Den skærpede culpabedømmelse finder anvendelse når der som i denne sag er risiko for personskade og forlystelsen anvendes i forbindelse med udøvelse af erhvervsvirksomhed.

Det er ubestridt at skaden skete i forbindelse med benyttelsen af vandruschebanen og at den var slukket, da sagsøgeren gik op til rutschebanen.

Når der er tale om en farlig installation må der stiles ekstra krav til opsyn og instruktion. I den konkrete situation er vandruschebanen placeret så personalet ikke har udsyn til den, når den tændes. Der har således ikke været truffet tilstrækkelige foranstaltninger til sikring mod uheld.

Det har formodningen imod sig, at O₁ handlede som han gjorde, hvis kæden havde været sat for trappen op til vandrutschebanen. Kæden kan være blevet taget af af enhver og både O₁ og J₁ har forklaret, at den ikke var for. Vidnet R₁ har afgivet en forklaring, der på flere punkter er uoverensstemmende med de øvrige forklaringer i sagen. Hans forklaring må derfor tilsidesættes. Uanset om retten måtte lægge til grund, at kæden har været på, har sagsøgte ikke sikret en tilstrækkelig afspærring i en situation, hvor der ikke var opsyn med svømmehallen. Dette støttes af at sagsøgte efterfølgende har skærpet sikkerheden.

Udover de objektive mangler, der har været med indretning af den farlige installation, er der i den konkrete sag endvidere ansvarsgrundlag som følge af personalets manglende instruktion af brugerne af vandrutschebanen. Efter forklaringerne må det lægges til grund, at L₁ før hun var færdig med at tænde for rutschebanen, blev klar over, at O₁ allerede var oppe på vandrutschebanen. Hun havde eller burde have kendskab til den betydelige risiko, der var forbundet med at tænde for anlægget uden at beordre O₁ ned først. K₁ instruks blev jf. hans egen forklaring givet til L₁ og ikke til hverken J₁ eller O₁. L₁ gav endog gæsterne lov til, i strid med de klare instruktioner, selv at fjernede kæden, formentlig fordi hun, jf. hendes egen forklaring, ikke var klar over, at der skulle gå noget tid inden modtagebassinet var fyldt med vand. Efter alle forklaringer er optakten til uheldet sket over et vist tidsrum, og L₁ har derfor haft rigelig tid til at reagere.

Uanset at sagsøgte har opfyldt de formelle forskrifter, foreligger der erstatningsansvar, når sagsøgte ikke har foretaget sig noget for at afbøde de konkrete sikkerhedsrisici.

Det bestrides at O₁ i forbindelse med forløbet har udvist retlig relevant egen skyld i et omfang, der kan føre til nedsættelse af ansvaret for sagsøgte.

Sagsøgte har gjort gældende, at det som ubestridt kan lægges til grund at anlægget var lovligt og funktionsdygtigt samt kontrolleret i overensstemmelse med reglerne herom. Der skal derfor ved vurderingen af, om sagsøgte har handlet ansvarspådragende, anvendes en almindelig culpabedømmelse med ligefrem bevisbyrde, således at det er sagsøgeren, der har bevisbyrden for, at sagsøgte har handlet ansvarspådragende.

Det bestrides, at sagsøgte eller nogen hvis handlinger sagsøgte er ansvarlig for, har udvist fejl eller forsømmelser med relation til uheldet, herunder i relation til tilsynet med badelandet.

Efter forklaringerne fra L₁ K₁ og R₁ må det lægges til grund, at kæden ved trappen var sat for, da O₁ gik

op på rutschebanen. Det var derfor upåregnelig for I at nogen befandt sig i forlystelsen, da L startede forlystelsen. Det må videre lægges til grund, at det røde lys tændte, da forlystelsen blev tændt, og at O! derfor kørte, mens lyset var rødt. Endelig må det lægges til grund, at O gik op, da lyset blev tændt, idet han ellers ikke har kunnet kommunikere med J. O har derfor haft fuldt udsyn til det røde lys.

Det må efter forklaringerne lægges til grund, at L gav instruktion om, at der ikke måtte køres på det tidspunkt, hvor der blev kørt.

Såfremt retten lægger til grund, at sagsøgte eller en hvis handlinger sagsøgte er ansvarlig for, har handlet ansvarspådragende gøres det gældende, at ansvaret skal bortfalde eller i hvert fald nedsættes som følge af erstatningspådragende og dermed erstatningsnedsættende egen skyld, da O ved sin handlemåde har eller må have anset det for åbenbart, at hans handlinger indebar en væsentlig risiko for skade.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det må efter forklaringerne lægges til grund, at L da hun tændte for rutschebanen, i strid med de interne regler bad J om selv at fjerne kæden fra trappen op til rutschebanen og at hun i den forbindelse blev gjort opmærksom på, at O allerede befandt sig på afsatsen. Efter forklaringen fra K og oplysningerne i forbindelse med besigtigelsen af anlægget, må det lægges til grund, at instruksen om, at en ansat skal fjerne kæden, var en del af sikkerhedsforanstaltningerne, fordi den tid der går, fra en ansat har tændt for anlægget og indtil kæden fjernes, er med til at sikre, at modtagebassinet tilstrækkelig fyldt med vand, inden anlægget bruges.

På grundlag af rettens besigtigelse lægges det til grund, at udsynet til rutschebanen fra den computer, hvor rutschebanen tændes er meget begrænset. Da anlægget blev tændt, var der ikke medarbejdere til stede i badeanlægget. Sagsøgtes tilladelse til at drive badeland er betinget af, at vejledning fra Rådet for Større Badesikkerhed ved offentlige badeanlæg følges. Det følger af denne vejledning, at der skal være kvalificeret opsynspersonale til stede, når et badeanlæg er åbent for gæster. Den dispensation sagsøgte modtog den 14. oktober 2008 angik alene tilstedeværelse af en livredder og ikke tilstedeværelsen af en opsynsperson. Under disse omstændigheder findes sagsøgte at have handlet ansvarspådragende.

Efter forklaringerne fra J og O lægges det til grund, at O! gik op på rutschebanen inden, der fra personalet var givet tilladelse hertil. Det lægges efter O! forklaring endvidere til grund, at han han var bekendt med de sikkerhedsforanstaltninger, der er tilknyttet en vandrutschebane, herunder at der ikke må rutsjes, når signallyset lyser rødt.

Det lægges efter besigtigelsen af anlægget til grund, at det er tydeligt fra rampen at se, om der er vand i modtagebassinet og om signallyset lyser rødt eller grønt. Under disse omstændigheder har C ved sin adfærd bragt sig i en situation, hvor det var tydeligt for enhver, at der var en indlysende fare for skade.

Ved en samlet vurdering af den af sagsøgte udviste culpa og den af O udviste culpa findes sagsøgtes erstatningsansvar at skulle nedsættes med 1/3.

Efter en samlet vurdering findes hver part at skulle bære egne udgifter jf. retsplejelovens § 313. Der er herved lagt vægt på, at hver af parterne har betalt udgifter til vidnegodtgørelse og retsafgift af tilnærmelsesvis samme størrelse og at parterne ved sagens udfald hver har fået medhold i et af sagens to hovedspørgsmål.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Resort A/S, tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig med 2/3 for de personskader som sagsøgeren, O pådrog sig ved ulykken den 16. september 2009

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part.

Mette Langborg
dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Randers, den 11. juli 2011.

Rikke Lyck Rasmussen, Kontorfuldmægtig